
Auca d'Antoni Maria Alcover (1862-1932)

Un autèntic pioner de la llengua del terror

1. Bon punt neix a Santa Cirga
n'Antonet fa un crit i sirga.
Aviat tot Manacor
farà costat al minyó.
2. Que ha estat criat a pagès
i serà un home de pes.
Amb 15 anys i certa calma
se'n va al Seminari, a Palma.
3. Amic de Sardà i Salvany,
a qui segueix amb afany,
diuen que és intransigent,
però bé que escolta la gent.
4. I si sap entrar en «batalles»,
també sap contar rondalles,
plenes de vitalitat,
aquest «home de combat».
5. ¿Qui no coneix, nins i nines,
«ses Rondaies Mallorquines»,
com «La flor romanial»,
un conte fenomenal?
6. ¿O aquelles «Contarelles»,
més fresques que les roselles?
Les d'en Jordi d'es Racó.
Doncs, és el mateix senyor:
7. N'Anton Maria Alcover,
que va ser el pal de paller
de la llengua del país
amb coratge i compromís.
8. D'en Fortesa i n'Aguiló
va ser un digne seguidor.
Ningú com ell coneixia
el parlar de cada dia.
9. De Manacor, fou vicari,
professor del Seminari,
i canonge magistral
de la nostra catedral.
10. Un bon llapis i un paper,
sempre duia n'Alcover,
ja que anava a salts i a bots
a la recerca del mots.
11. L'any 1900, decidit,
fa la «Lletra de Convit»
d'un diccionari exhaustiu,
un projecte col·lectiu.
12. Una gesta fora mida
a què dedica la vida,
on recollirà a desdir
els dialectes d'aquí.
13. Contra Menéndez Pidal
armarà un sacramental,
ja que té per curt de vista
aquest savi «bilingüista».
14. Va ser l'any 1906
que amb empena i amb encís,
va endegar el Primer Congrés
de la Llengua, com qui més.
15. D'aquell fet, d'aquell aplec,
en varen néixer l'IEC
i la nova normativa
d'una llengua més que viva.
16. Després d'aquesta campanya
va fer estudis a Alemanya,
a Suïssa, a Anglaterra
i va retornar a sa terra.
17. President va ser, per lògica,
de la Secció Filològica.
Fins que un dia va alçar el sabre
contra la norma de Fabra.
18. Això fou com fer un desfalc,
tant, que Puig i Cadafalch
li va dir que se n'anés
ben lluny amb els seus papers.
19. N'Alcover, fet una fera,
s'endugué la calaixera,
i, molt ofès i dolgut,
va renyir amb tot l'Institut.
20. Els anys de la Dictadura,
venjatiu, sense mesura,
per anar més ben servit
va fer costat a Madrid.
21. L'any 1926
va poder veure, feliç,
després de molt batallar-hi,
com sortia el Diccionari.
22. Amb en Fabra feu les paus
i després de tants saraus
va permetre a Borja Moll,
que també hi va posar el coll,
23. ...que un cop desaparegut,
ell fes cas de l'Institut.
L'any 1932
el mossèn tocava el dos.
24. Que un gran Apòstol va ser
de la llengua n'Alcover,
ha quedat ben demostrat
i aquí l'auca s'ha acabat.

Joan Vilamala, 2008